

## Arrest

nr. 294 577 van 25 september 2023  
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. RAHOU  
Vlasmarkt 25  
2000 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 27 februari 2023 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 16 februari 2023 tot het opleggen van een inreisverbod.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 juni 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 augustus 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat E. RAHOU verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. ASSELMAN, die *loco* advocaat S. VAN ROMPAEY verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 16 februari 2023 wordt verzoeker op heterdaad betrapt met valse identiteitsdocumenten. Diezelfde dag neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). Verzoeker stelt tegen deze beslissing geen beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) en stelt uitvoering te hebben gegeven aan het bevel op 25 februari 2023.

Tevens op 16 februari 2023 neemt de gemachtigde een beslissing tot het opleggen van een inreisverbod van drie jaar (bijlage 13*sexies*), aan verzoeker ter kennis gebracht op 17 februari 2023. Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

*“Betrokkene werd gehoord door de politie van DAC-SPC op 16.06.2023 en in deze beslissing werd rekening gehouden met zijn verklaringen.*

*Aan de Heer, die verklaart te heten:*

*Naam : S. (...)*

*voornaam : K. (...)*

*geboortedatum : (...)*

*geboorteplaats : /*

*nationaliteit : Albanië*

*wordt een inreisverbod voor 3 jaar opgelegd voor het volledige Schengengrondgebied.*

*Wanneer betrokkene evenwel in het bezit is van een geldige verblijfstitel afgeleverd door één van de lidstaten, dan geldt dit inreisverbod enkel voor het grondgebied van België.*

*De beslissing tot verwijdering van 16.02.2023 gaat gepaard met dit inreisverbod.*

#### **REDEN VAN DE BESLISSING**

*Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:*

*Artikel 74/11, §1, tweede lid, de beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod omdat:*

*1° voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan.*

*Om de volgende reden(en) gaat het bevel gepaard met een inreisverbod van 3 jaar:*

*Volgens het administratief verslag / TARAP/RAAVIS-verslag opgesteld door de politiezone van DAC-SPC op 16.02.2023 werd de betrokkene op heterdaad betrapt op feiten van valse documenten.*

*Gezien het karakter van deze feiten, kan worden afgeleid dat de betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.*

*Betrokkene heeft niet getwijfeld om de openbare orde te schaden. Gelet op al deze elementen, het belang van de immigratiecontrole en het handhaven van de openbare orde, is een inreisverbod van 3 jaar proportioneel.*

*Betrokkene verklaart niet een gezinsleven of minderjarige kinderen in België te hebben, noch medische problemen te hebben. Een schending van de artikelen 3 en 8 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt.*

*Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris rekening gehouden met de specifieke omstandigheden, zoals bepaald in artikel 74/11.”*

#### **2. Over de rechtspleging**

Verzoeker heeft binnen de in artikel 39/81, vierde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) voorziene termijn van 8 dagen, de griffie in kennis gesteld dat hij geen synthesememorie wenst neer te leggen. Met toepassing van artikel 39/81, laatste lid van voormelde wet wordt de procedure voortgezet overeenkomstig het eerste lid. De Raad doet uitspraak op basis van de middelen uiteengezet in het inleidend verzoekschrift en zonder afbreuk te doen aan artikel 39/60 van de Vreemdelingenwet.

#### **3. Onderzoek van het beroep**

3.1 In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 1, §2, 3°; 62, §2; 74/11, §1, 1° en 74/14, §3, 1° van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van het

proportionaliteitsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en van het strafrechtelijk vermoeden van onschuld. Ter adstruering van zijn middel zet verzoeker het volgende uiteen:

*“De beslissing vermeldt als wettelijke basis artikel 74/11, §1, tweede lid, 1° vreemdelingenwet.*

*Dit artikel luidt:*

*“§1. De duur van het inreisverbod wordt vastgesteld door rekening te houden met de specifieke omstandigheden van elk geval. De beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod van maximum drie jaar in volgende gevallen:*

*1° indien voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan.”*

*De motivering luidt verder als volgt:*

*“Om de volgende reden(en) gaat het bevel gepaard met een inreisverbod van drie jaar:*

*Volgens het administratief verslag / TARAP / RAAVIS verslag opgesteld door de politiezone van DAC-SPC op 16.02.2023 werd de betrokkene op heterdaad betrapt op feiten van valse documenten.*

*Gezien het karakter van deze feiten, kan worden afgeleid dat de betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.*

*Betrokkene heeft niet getwijfeld om de openbare orde te schaden. Gelet op al deze elementen en op het belang van de immigratiecontrole is een inreisverbod van 3 jaar proportioneel.*

*Betrokkene verklaart niet een gezinsleven of minderjarige kinderen in België te hebben, noch medische problemen te hebben. Een schending van de artikelen 3 en 8 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt.*

*Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris rekening gehouden met de specifieke omstandigheden, zoals bepaald in artikel 74/11.”*

*Eerste onderdeel,*

*De vermelde wettelijke basis betreft enkel de (modaliteit van de) duurtijd van het inreisverbod, maar kan geen grondslag vormen voor het verlenen op zich van een inreisverbod.*

*Er is bijgevolg geen legale basis aangeduid op grondslag waarvan een inreisverbod kan genomen worden.*

*Vermelde motivering schendt de motiveringsverplichting en inzonderheid artikel 74/11 § 1, 1° vreemdelingenwet.*

*Tweede onderdeel,*

*geen proportionaliteitsafweging; geen afweging die rekening houdt met de specifieke omstandigheden.*

*Er dient ook rekening houdend met de gevestigde rechtspraak een ernstige proportionaliteitsafweging te geschieden.*

*Een proportionaliteitsafweging impliceert dat de belangen van de Belgische Staat worden afgewogen tegen de belangen van de betrokkene.*

*De ‘fair balance’-toets impliceert dat wordt uitgegaan van een balans, een afweging. Deze is in casu afwezig.*

*De beslissing stelt formeel dat een inreisverbod van drie jaar ‘proportioneel’ is. Het is een loutere frase, die niet door een afdoende motivering wordt ondersteund.*

*In feite vermeldt de beslissing als enig motief het gegeven dat verzoeker valse documenten gebruikt zou hebben.*

*Verzoeker wenst in ieder geval volgende gegevens te benadrukken: het feit dat het zijn eerste contact was met de Belgische autoriteiten, het feit dat hij nog maar enkele weken in België was, het feit dat hij geen voorgaanden heeft, het feit dat hij enkel op doorreis was in België, ...*

*De beslissing houdt op geen enkele wijze rekening met de specifieke omstandigheden waarin verzoeker verkeert en is dan ook zeer stereotiep gemotiveerd geweest.*

*Er is geen afdoende proportionaliteitsafweging. Een inreisverbod van drie jaar nu verzoeker geen voorgaanden heeft en er geen sprake is van enig gevaar voor de openbare orde, kan allesbehalve als proportioneel aangemerkt worden.*

*Verweerder schendt zodoende het zorgvuldigheidsbeginsel.*

*Wat betreft de termijn van drie jaar:*

*Eerste subonderdeel,*

*De bestreden beslissing verwijst enkel naar het zogenaamd gebruiken van valse documenten ter ondersteuning van het opleggen van de termijn van drie jaar.*

*In tweede instantie wordt verwezen naar het verhoor van verzoeker door de politie, dat hij verklaarde geen duurzame relatie of kinderen en dat er geen sprake is van een medische problematiek.*

*De motivering voor het opleggen van een inreisverbod van drie jaar is zowel wat de juridische grondslag betreft als wat betreft de feiten waarop zij steunt niet afdoende en onjuist.*

*Het hanteren van deze onjuiste grondslag en onjuiste gegevens is bepalend geweest voor het weerhouden van een termijn van drie jaar.*

*Het gaat om louter automatische standaardmotiveringen die in strijd zijn met de verplichting van artikel 74/11 vreemdelingenwet om rekening te houden met de specifieke omstandigheden van elk geval.*

*Reeds om die reden dient de beslissing vernietigd te worden.*

*De bepaling van de termijn vereist een afweging rekening houdend met de ‘specifieke omstandigheden’, wat een specifieke motivering impliceert.*

*Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 19 januari 2012 tot wijziging van de vreemdelingenwet, blijkt dat artikel 74/11 van de vreemdelingenwet een onderdeel betreft van de omzetting van artikel 11 van de richtlijn 2008/115/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 16 december 2008 over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op hun grondgebied verblijven (Pb.L. 24 december 2008, afl. 348, 98 e.v.).*

*In die zin wordt in de parlementaire voorbereiding m.b.t. artikel 74/11 van de vreemdelingenwet en het inreisverbod het volgende benadrukt:*

*“De richtlijn legt echter op dat men tot een individueel onderzoek overgaat (overweging 6), dat men rekening houdt met “alle omstandigheden eigen aan het geval” en dat men het evenredigheidsbeginsel respecteert.” (Parl.St. Kamer, 2011-2012, nr. 53K1825/001, 23).*

*Er dient een individueel onderzoek en individuele beoordeling te geschieden ‘eigen aan de omstandigheden van het geval’.*

*Artikel 74/11 § 1, 1° vreemdelingenwet stelt dat een inreisverbod van maximum drie jaar opgelegd wordt indien er geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan.*

*De motivering voor het opleggen van een inreisverbod van drie jaar is opvallend.*

*Verwerende partij stelt dat zij rekening gehouden heeft met de artikelen 3 en 8 EVRM. Er wordt nergens verwezen naar het administratief dossier van verzoeker.*

*Het weze aldus duidelijk dat het om loutere automatische standaardmotiveringen gaan die in strijd zijn met de verplichting van artikel 74/11 vreemdelingenwet om rekening te houden met de specifieke omstandigheden van elk geval.*

*Dat het inzake weldegelijk een standaard motivering betreft, blijkt eveneens uit het gegeven dat de motivering slechts 1 paragraaf betreft.*

*Tweede subonderdeel,*

*Artikel 74/11 §1, alinea 2 stelt dat drie jaar een maximumtermijn is.*

*Er kan een inreisverbod van 1 of 2 jaar worden gegeven. Er is geen enkel specifiek motief waarom dit 1 jaar hoger is.*

*Zoals destijds tijdens een bijscholing voor de advocaten van de balie Antwerpen door een medewerker van DVZ openlijk meegedeeld, gaat het hier om een louter mechanische en automatische toepassing van die termijn. Dit is evident in strijd met de noodzaak van artikel 74/44 §1 alinea 1 om met de specifieke omstandigheden rekening te houden.*

*Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 19 januari 2012 tot wijziging van de vreemdelingenwet, blijkt dat artikel 74/11 van de vreemdelingenwet een onderdeel betreft van de omzetting van artikel 11 van de richtlijn 2008/115/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 16 december 2008 over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op hun grondgebied verblijven (Pb.L. 24 december 2008, afl. 348, 98 e.v.).*

*In die zin wordt in de parlementaire voorbereiding m.b.t. artikel 74/11 van de vreemdelingenwet en het inreisverbod het volgende benadrukt:*

*“De richtlijn legt echter op dat men tot een individueel onderzoek overgaat (overweging 6), dat men rekening houdt met “alle omstandigheden eigen aan het geval” en dat men het evenredigheidsbeginsel respecteert.” (Parl.St. Kamer, 2011-2012, nr. 53K1825/001, 23).*

*Er dient een individueel onderzoek en individuele beoordeling te geschieden ‘eigen aan de omstandigheden van het geval’.*

*Ook op dit punt is de beslissing een louter automatische, stereotiepe en standaard beslissing.*

*De termijn vereist een afweging rekening houdend met de ‘specifieke omstandigheden’, wat een specifieke motivering impliceert. Deze is er niet.*

*De bestreden beslissing stelt verder dat het inreisverbod van drie jaar gelet op “al deze elementen en de immigratiecontrole proportioneel is”. Een inreisverbod dat de toegang tot de gehele Europese Unie ontzegt voor een periode van drie jaar omdat verzoeker illegaal in het land verblijft en valse documenten gebruikt zou hebben, kan allesbehalve als proportioneel aangemerkt. Er is verder geen specifieke motivering waarom er een termijn van drie jaar opgelegd werd en niet bijvoorbeeld een termijn van twee jaar.*

*Verder maakt verwerende partij nergens duidelijk op wat de formulering “al deze elementen” betrekking heeft nu verzoeker geen voorgaanden heeft, ... .*

*Verzoeker vindt de quasi-automatische formulering, die de bestreden beslissing hanteert, allesbehalve correct.*

*De bestreden beslissing schendt aldus de materiële motiveringsplicht, en is zodoende onzorgvuldig en onredelijk tot stand gekomen.*

*Gezien de verstreckende gevolgen van een inreisverbod, heeft verwerende partij op een kennelijk onredelijke wijze gehandeld.*

*Er diende precies in hoofde van de persoon van verzoeker aangeduid te worden waarom die drie jaar werden opgelegd. Verweerder laat dit na.*

*Verzoeker verwijst naar de rechtspraak van de Raad van State, arrest 18 december 2013, nr. 225.871, waarin geoordeeld werd dat er een schending is van de materiële motiveringsplicht wanneer niet afdoende gemotiveerd wordt waarom een bepaalde termijn wordt opgelegd.*

*Er dient te worden vastgesteld dat artikelen 2 en 3 van de Wet Formele Motivering Bestuurshandelingen, artikel 62 van de Vreemdelingenwet en van het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel schromelijk met de voeten werden getreden. De handelswijze van de verwerende partij getuigt van een kennelijk onredelijk en een kennelijk onzorgvuldig bestuur.”*

3.2 Luidens artikel 39/69, §1 van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid een “*uiteenzetting van feiten en middelen*” bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. Onder “*middel*” in de zin van deze bepaling moet worden begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden (cf. RvS 17 december 2004, nr. 138.590; RvS 4 mei 2004, nr. 130.972; RvS 1 oktober 2006, nr. 135.618). Verzoeker voert de schending aan van de artikelen 1, §2, 3° en 74/14, §1, 1° van de Vreemdelingenwet, doch zet niet uiteen op welke wijze de bestreden beslissing deze bepalingen schendt. Hetzelfde geldt voor de aangevoerde schending van het vermoeden van onschuld. In zoverre is het middel dan ook onontvankelijk.

De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals voorgeschreven door de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Hetzelfde geldt voor de aangevoerde schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een “*afdoende*” wijze. Het begrip “*afdoende*” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen.

De Raad bemerkt dat de bestreden beslissing zowel in feite als in rechte is gemotiveerd. Verweerder motiveert immers, met verwijzing naar artikel 74/11, §1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet, dat aan verzoeker een inreisverbod moet worden opgelegd omdat er voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan. Verzoeker betwist dit niet en stelt uitvoering te hebben gegeven aan de verwijderingsbeslissing van 16 februari 2023.

Deze uiteenzetting verschaft verzoeker het genoemde inzicht en laat hem aldus toe de bedoelde nuttigheidsafweging te maken. Een schending van de uitdrukkelijke motiveringsplicht, zoals vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, wordt niet aangetoond.

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De overheid is onder meer verplicht om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk te onderzoeken, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen (cf. RvS 28 juni 2018, nr. 241.985).

Het proportionaliteitsbeginsel, als concrete toepassing van het redelijkheidsbeginsel, laat de Raad niet toe het oordeel van het bestuur over te doen maar enkel om het onwettig te bevinden indien de bestreden beslissing buiten elke redelijke verhouding staat tot het nadeel dat verzoeker ondergaat (cf. RvS 4 juli 2002, nr. 108.862).

De aangevoerde schending van het zorgvuldigheids- en proportionaliteitsbeginsel moet *in casu* worden onderzocht in het licht van de tevens aangevoerde schending van artikel 74/11 van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling luidt als volgt:

*“§1. De duur van het inreisverbod wordt vastgesteld door rekening te houden met de specifieke omstandigheden van elk geval.*

*De beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod van maximum drie jaar in volgende gevallen:*

*1° indien voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan of;*

*2° indien een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd (...)"*

*In casu* heeft verweerder toepassing gemaakt van artikel 74/11, §1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet om aan verzoeker een inreisverbod van drie jaar op te leggen. Er werd aan verzoeker immers een verwijderingsbeslissing afgegeven waarbij er voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan. Dit wordt niet betwist.

Verzoeker betoogt dat deze bepaling echter niet als rechtsgrond voor het nemen van de bestreden beslissing kan fungeren aangezien deze bepaling enkel iets zegt over de duurtijd van een eventueel inreisverbod. Volgens verzoeker heeft de bestreden beslissing dan ook geen wettige basis.

Verzoeker kan niet worden gevolgd in zijn betoog. Uit artikel 74/11, §1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet volgt uitdrukkelijk dat een verwijderingsbeslissing gepaard kan gaan met een inreisverbod van maximum drie jaar indien er voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan. Hoewel deze bepaling inderdaad ook de duurtijd van een eventueel inreisverbod regelt, geldt deze bepaling echter ook als expliciete rechtsgrond voor het opleggen van het inreisverbod op zich. Verzoekers betoog is niet ernstig.

Verder hekelt verzoeker dat er geen rekening werd gehouden met de specifieke omstandigheden van de zaak. Hij voert aan dat het slechts zijn eerste contact was met de Belgische autoriteiten; dat hij nog maar enkele weken in België was; dat hij geen voorgaanden heeft en dat hij enkel op doorreis was in België. Verzoeker betoogt dat de bestreden beslissing dan ook slechts stereotiep is gemotiveerd.

Verzoeker slaagt er echter niet in aan te tonen in hoeverre al deze elementen ervoor zouden zorgen dat geen inreisverbod kan worden afgegeven met toepassing van artikel 74/11, §1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet. Deze elementen doen immers geen afbreuk aan het gegeven dat er aan verzoeker een verwijderingsbeslissing werd afgegeven waarbij er geen enkele termijn voor vrijwillig vertrek werd toegestaan. Uit de motivering blijkt dat verweerder alle relevante gegevens dienaangaande in ogenschouw heeft genomen. Zo wijst hij erop dat verzoeker, gezien het karakter van de feiten, door zijn gedrag wordt geacht de openbare orde te kunnen schaden, alsook dat hij niet heeft getwijfeld om de openbare orde te schaden. Verweerder wijst eveneens op het belang van de immigratiecontrole en op het feit dat verzoeker heeft verklaard geen gezinsleven of minderjarige kinderen in België te hebben, noch medische problemen te hebben. De door verzoeker aangehaalde elementen doen hier geen afbreuk aan.

Waar verzoeker hekelt dat de bestreden beslissing stereotiep zou zijn gemotiveerd, kan hij niet worden gevolgd. In de bestreden beslissing wordt immers uitdrukkelijk gemotiveerd met betrekking tot zijn individuele situatie: verzoeker werd door de politiezone DAC-SPC op 16 februari 2023 op heterdaad betrapt met valse identiteitsdocumenten. Volledigheidshalve merkt de Raad nog op dat indien een beslissing gemotiveerd is met algemene overwegingen of zelfs een voorbeeld zou zijn van een stereotiepe, geijkte en gestandaardiseerde motivering, dit louter feit op zich alleen nog niet betekent dat de bestreden beslissing niet naar behoren gemotiveerd is.

Vervolgens betoogt verzoeker dat een inreisverbod met een duurtijd van drie jaar niet proportioneel is. Opnieuw argumenteert verzoeker dat er slechts op een automatische en stereotiepe wijze wordt geopteerd voor een duurtijd van drie jaar. Hij acht dit niet proportioneel, nu hij geen voorgaanden heeft en hij geen gevaar vormt voor de openbare orde. Volgens verzoeker is het onduidelijk waarom er niet wordt gekozen voor een inreisverbod van één of twee jaar.

In de bestreden beslissing wordt aangaande de duurtijd van het inreisverbod het volgende gemotiveerd:

*“Gezien het karakter van deze feiten, kan worden afgeleid dat de betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden. Betrokkene heeft niet getwijfeld om de openbare orde te schaden. Gelet op al deze elementen, het belang van de immigratiecontrole en het handhaven van de openbare orde, is een inreisverbod van 3 jaar proportioneel.”*

Gelet op de motieven betreffende de duur van drie jaar van het inreisverbod, kan verzoeker niet dienstig betogen dat verweerder op automatische en stereotiepe wijze een inreisverbod voor drie jaar oplegt zonder enig onderzoek naar en motivering omtrent de specifieke omstandigheden van de situatie. De Raad bemerkt dat er weldegelijk wordt gemotiveerd waarom verweerder het nodig achtte verzoeker een inreisverbod voor een duur van drie jaar op te leggen en dit aan de hand van de concrete omstandigheden van het geval.

Verzoeker kan niet worden bijgetreden waar hij laat gelden dat zonder enige adequate motivering automatisch wordt gekozen voor een inreisverbod van drie jaar. Gezien verweerder uitdrukkelijk verwijst naar het karakter van de feiten, het gegeven dat verzoeker niet heeft getwijfeld om de openbare orde te schaden en het belang van de immigratiecontrole en het handhaven van de openbare orde, kan immers niet worden afgeleid dat er sprake zou zijn van het automatisch opleggen van een inreisverbod voor een duur van drie jaar. Verzoeker toont met zijn betoog het tegendeel niet aan. Verweerder moet ook niet motiveren waarom hij geen andere duur oplegt. Hij moet enkel motiveren waarom hij voor een bepaalde duur kiest, rekening houdend met de specifieke elementen van het geval, *quod in casu*. Het betoog van verzoeker dat hij geen voorgaanden heeft en dat hij geen gevaar voor de openbare orde vormt, doet geen afbreuk aan de motieven van de bestreden beslissing.

Het enige middel is, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

#### **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

##### **Enig artikel**

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftientwintig september tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN